Temps Ordinari - Trenta-quatrè diumenge (Jesucrist Rei)

Per FrancescRiera el dl., 16/11/2020 - 00:00

Ez 34,11-12.15-17
1C 15,20-26.28
Mt 25,31-46

0. AVUI VA DE CONTROL DE QUALITAT

La nostra època exigeix “control de qualitat” per a tot: si comprem una rentadora, cotxe, TV, ordinador, mòbil..., aliments al supermercat... No pujaríem mai a un avió, tren, si sabéssim que no ha passat el ”control”. També per entrar a la universitat cal el control de qualitat de la “selectivitat” i per accedir a un treball ens fan mil proves i exàmens.

1. AVUI, FINAL CURS LITÚRGIC, UN “EXAMEN FINAL”

Quina sort, no hi ha una pila inacabable de “temes” a preparar. Tema únic de l’examen: “a la tarda de la vida t’examinaran de l’amor” (St. Joan de la Creu).

Ja no ens pregunten detalls, lletra petita, que si els dejunis, anar a missa, si he resat, he complert les lleis..., potser moltes coses que m’han pesat tota la vida i que he anat confessant sempre: poca pregària, la fatxenderia de fons que no m’ha deixat, una castedat poc precisa, una golafreria exagerada...

Tampoc sembla que a l’examen final es preocuparan massa de si he fet silenci interior, de si m’he trobat amb el misteri inefable, de si el Senyor m’ha regalat èxtasis místics o la pregària contemplativa profunda, que tantes vegades he somiat!

No seran aquests precisament els controls de qualitat!

2. L’ÚNICA PREGUNTA DE L’EXAMEN FINAL (que tot alumne voldria conèixer...!)

Ens la descobreix avui l’examinador Jesús abans del dia de l’examen! Quina sort saber el tema amb tanta anticipació.

Estar al costat de la fam, la set, l’estranger, despullat, malalt, empresonat, refugiat, immigrant. De fet no ens és cap sorpresa, és el tema que se’ns ha repetit de mil maneres, amor al proïsme a l’últim. Ho hem escoltat contínuament al llarg de l’any. Els evangelis que hem anat escoltant hem vist que Jesús feia justament així (endimoniat, publicà, prostituta, impur..., els últims del seu entorn).

3. PER TANT, ON ENS TROBEM AMB DÉU?

On adorem realment Déu? (O potser el busquem on no hi és...?). Aquesta és la gran pregunta de la gent religiosa de tots els temps.

Aquesta és la gran aportació del cristià al diàleg de les religions. Més important que afirmar que Jesús és Déu, més important que la fe ortodoxa... és la praxi ortodoxa.

4. RELLEGIM EL TEXT D’AVUI

Jesús està assegut amb els deixebles a la Muntanya de les Oliveres. Nosaltres també hi som. Mirem els ulls de Jesús, mirem els de Pere, Andreu, Joan..., mirem també els nostres ulls embadalits per la llum de Jesús. És un moment de fraternitat, d’intimitat, de pau: just abans del complot per agafar-lo i condemnar-lo en creu, és la vigília del sant sopar en el que ens donarà el Testament Nou: el pa partit i repartit, el seu cos i la seva sang.

Resseguim aquests textos de Mateu:

- Acabem de sortir del Temple que Jesús ha “netejat” de negocis “religiosos” (no és aquest el lloc de Déu...!). Però els deixebles encara no entenem i estem enlluernats per les magnificències del Temple de Déu i, cofois i amb orgull religiós, li fem notar la grandesa de les construccions del Temple...!.
- Jesús ens contesta amb el discurs sobre la fi del món vell i l’arribada del Món Nou i ens crida a estar alerta (que no anem adormits i amb poc oli per a les torxes, com les noies que han de sortir a rebre el nuvi), tot seguit l’ensenyament de Jesús ens crida a fer fructificar els talents mentre esperem la gloriosa vinguda del Senyor.
- Finalment, el gran pedagog Jesús ens avança el dia de les grans sorpreses, el dia en què al·lucinarem!; l’evangeli d’avui, dia de Crist Rei, el que acabem de llegir: els “bons” li diuen: Senyor quan et vàrem veure a tu amb fam, nu?

- i altres, que no són dels “nostres”, que no practicaven, que no creien en Déu, resulta que acolliren Jesús pobre, malalt, pres, immigrant...

Malalt, pres, famolenc, immigrant avui tenen un abast concret, proper: la família, l’escala, el carrer, el món globalitzat.

[Consoleu-vos pares i avis de joves no practicants...! Potser no conserven la fe que vosaltres voldríeu, però els vàreu ensenyar la “caritat” i aquesta és la que adora Déu: la ortopraxi, no precisament l’ortodòxia].

5. NOVES PERSPECTIVES PER A LA MÍSTICA

Mateu ens diu que “aquest” Jesús és el Rei... que arriba per portar el Regne. Fem vassallatge “actiu” (acollint els darrers del nostre entorn) a aquest Crist Rei que està “encarnat” en el famolenc, l’immigrant, l’empresonat... l’últim, el deixat de banda... Adorem-lo. Trenquem el seu pa i repartim la seva copa, celebrem el seu àpat. I aquí ens trobarem amb Déu, estarem embolcallat de la seva mística.

ETIQUETES
JUDICI ORTOPRAXI SOLIDARITAT MÍSTICA